

PIRWORODNIĘ (2) *sb n*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w pierworodny).

pl N pierworodnięta (1). *◇ A* pierworodnięta (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

*Dziecko urodzone jako pierwsze (2) : pokropicie ią [krwią baranka] podwoie wálze/ áby był znak ná nich/ áby były w pokoju záchowane domy wálze/ gdy ia łftąpię ná zyemię ábych poráził á pobił ty wšytki pierworodniętá [primogenitum Vulg Ex 12/12] ich/ v tych złościwych narodow *RejPos* 158v; iákíe dziwy czynił [Pan] przez tegoż Moizészá [...] z niebá żáby pádály/ wody fie w krew obracály/ pierworodniętá zdychály *RejZwierc* [203]v.*

Cf **PIRWORODNIK**, **PIRZWENIEC**, **PIRZWINIĘ**, **PIRZWIEŚNIĘ**, **PIRZWNIE**

JBi